

Nr 53.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående polispersonalens avlöningsförmåner m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(5:e avd.)

I propositionen nr 75 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för den 12 februari 1954, föreslagit riksdagen att *dels* utfärda polislönereglemente i huvudsaklig överensstämmelse med det såsom bilaga D till statsrådsprotokollet i ärendet fogade författningsförslaget att gälla från och med den 1 juli 1954, *dels* under de förutsättningar och i den omfattning, som i statsrådsprotokollet angivits, vidtagna ändringar i ifrågavarande reglemente, *dels ock* utfärda de övergångsbestämmelser, som kan bli erforderliga i anledning av de ifrågavarande förslagen.

Propositionen.

I propositionen underställes riksdagens prövning förslag till lönegradsplacering och övriga avlöningsvillkor för rikets polispersonal. Förslagen har varit föremål för överläggningar med Tjänstemännens centralorganisation och Svenska polisförbundet och har därvid godkänts av dessa organisationer.

De framlagda förslagen berör sammanlagt omkring 8 300 polismän.

Förslag om bl. a. införande av ett bindande statligt polislönereglemente framlades på chefens för inrikesdepartementet föredragning i proposition den 13 mars 1953 (nr 168) med förslag till lag angående ändring i lagen den 6 juni 1925 (SFS nr 170) om polisväsendet i riket, m. m. Förslaget godkändes av riksdagen genom beslut den 16 maj 1953 (SL¹ U nr 11; Rskr nr 248). Kungl. Maj:t har därefter i enlighet med detta beslut den 5 juni 1953 utfärdat lag (SFS nr 442) angående ändring i lagen den 6 juni 1925 (nr 170) om polisväsendet i riket och förordning (SFS nr 443) om ändring i förordningen den 6 juni 1925 (nr 172) med vissa bestämmelser angående befattningshavares vid polisväsendet rätt till lön och pension m. m. Ändringarna innebär i de delar som här är av intresse, att personal, som jämlikt 2, 4, 5 eller 6 § lagen om polisväsendet i riket finnes anställd i polisdistrikt och som avses i ett av Konungen efter riksdagens hörande fastställt avlöningsreglemente, skall av polisdistriktet avlönas enligt bestämmelserna i

nämnda reglemente samt åtnjuta övriga i reglementet angivna förmåner. Dessa ändringar skall träda i kraft den dag Konungen förordnar.

Därefter har särskilda sakkunniga den 15 augusti 1953 avgivit betänkande (stencilerat) med förslag angående polispersonalens avlöningsförmåner m. m. och därvid behandlat såväl frågan om lönegradsplaceringen för denna personal som riktlinjer för ett statligt polislönereglemente.

Över polislöneutredningens betänkande har, efter remiss, utlåtanden avgivits av vederbörande myndigheter m. fl.

Frågan om avlöningsvillkoren för polispersonalen har därefter varit föremål för överläggningar mellan representanter för civildepartementet, å ena, samt TCO och Svenska polisförbundet, å andra sidan. Såsom resultat av dessa överläggningar har nämnda organisationer den 14 januari 1954 förklarat sig godkänna ett av civildepartementet framlagt förslag, som innebär att polispersonalens avlöningsförhållanden skall regleras i huvudsaklig överensstämmelse med polislöneutredningens förslag med vissa förtydliganden, ändringar och tillägg.

I propositionen lämnas till en början en utförlig redogörelse för polislöneutredningens betänkande med däri upptagna förslag samt för de i ärendet avgivna remissyttrandena. Utskottet får i dessa delar hänvisa till propositionen, s. 5—58.

Därefter redogöres i propositionen för resultatet av de överläggningar med vederbörande personalorganisationer, som ägt rum efter det polislöneutredningens betänkande framlagts och som legat till grund för Kungl. Maj:ts förslag i ämnet. Även i denna del får utskottet hänvisa till propositionen, s. 59—65.

Departementschefens anförande återfinnes på s. 65—86 i propositionen, till vilka utskottet får hänvisa. Av anförandet framgår att departementschefen har tillstyrkt att polispersonalens avlöningsförmåner regleras i enlighet med det under överläggningarna med personalorganisationerna överenskomna förslaget.

Det i ärendet utarbetade förslaget till polislönereglemente, av vilket bl. a. lönegradsplaceringarna framgår, finnes såsom *bilaga* fogat vid detta utlåtande.

Ett genomförande av det sålunda förordade lönegradsplaceringsförslaget i fråga om såväl upp- som nedflyttningar av tjänster kan vid nuvarande organisation beräknas medföra en årlig kostnadsökning för löner på 3,4 miljoner kronor. Härtill kommer ökade kostnader för vikariatsersättning, övertidsersättning, ersättning för arbete å s. k. obehvämlig arbetstid o. d.

I fråga om beklädnadsförmånerna kan förslaget beräknas medföra en årlig kostnadsminskning med anledning av att det årliga ekiperingsbidraget till den uniformspliktiga personalen blir lägre än tidigare beklädnadsbidrag eller värdet av tidigare fri beklädnad. För den icke uniformspliktiga personalen bortfaller beklädnadsbidraget helt. Kostnadsminskningen kan upp-

skattas till omkring 2 000 000 kronor för år, varav omkring 700 000 kronor belöper på icke uniformspliktig personal.

Motionerna.

I förevarande sammanhang har utskottet till behandling förehåft dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Holmqvist m. fl.* (I: 409) och den andra inom andra kammaren av herr *Adamsson m. fl.* (II: 525), i vilka hemställts att kriminalkommissarie-tjänsterna i Malmö får en lönegradsplacering som är likvärdig med motsvarande tjänster i Göteborg;

dels en inom första kammaren av herr *Herlitz* väckt motion (I: 412), vari hemställts att till 25 § polislönereglementet måtte fogas ett tillägg av innehåll att besvär över där omförmälda beslut av länsstyrelse skola föras hos kammarrätten och att kammarrättens beslut i sådana mål ej må överklagas, vederbörande obetaget att utföra talan vid allmän domstol;

dels en inom andra kammaren av herr *Nelander m. fl.* väckt motion (II: 528), vari hemställts att riksdagen måtte ge Kungl. Maj:t bemyndigande att vid utfärdande av de övergångsbestämmelser, varom här är fråga, medgiva kommunerna rätt att utbetala fast bilersättning i sådan utsträckning, att vederbörande befattningshavare, som håller bil, ej får vidkännas någon försämring i de sammanlagda anställningsförmånerna;

dels ock en inom andra kammaren av herr *Larsson* i Stockholm väckt motion (II: 529), vari hemställts att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 75 måtte för sin del besluta, att i städer med mera än 100 000 invånare lönen för samtliga obefordrade ordinarie poliskonstaplar skall utgå enligt lönegrad Ca 17 samt att lönen för polisaspirant, extra polisman och extra ordinarie polisman skall utgå enligt respektive lönegrad Cf, Cg, Ce 13.

Beträffande motiveringen till ifrågavarande yrkanden får utskottet hänvisa till motionen II: 525 samt till de tre sistnämnda motionerna.

Jämte ovannämnda motioner har utskottets vederbörande avdelning tagit kännedom om vissa i ärendet ingivna framställningar, delvis i anslutning till gjorda uppvaktningar.

Utskottet.

1953 års riksdag godkände Kungl. Maj:ts i proposition nr 168 framlagda förslag till lag om ändring i lagen om polisväsendet i riket m. m. Härigenom har bestämts att personal, som jämlikt 2, 4, 5 eller 6 § nämnda lag finnes anställd i polisdistrikt och som avses i ett av Kungl. Maj:t efter riksdagens hörande fastställt avlöningsreglemente, skall av polisdistriktet avlönas enligt bestämmelserna i nämnda reglemente samt åtnjuta övriga i reglementet angivna förmåner. Det ifrågavarande statliga löneordningens reglemente skall m. a. o.

vara bindande, och den hittillsvarande anordningen att den kommunala polispersonalens avlöningsvillkor fastställts av varje polisdistrikt för sig skall upphöra.

I anslutning till 1953 års riksdags nyssnämnda beslut har en särskild utredning — 1953 års polislöneutredning — framlagt förslag angående polispersonalens avlöningsförmåner och därvid behandlat såväl frågan om lönegradsplaceringen för denna personal som riktlinjer för ett statligt polislönereglemente. I den föreliggande propositionen nr 75 har på grundval av nämnda utredning för riksdagen framlagts förslag i ämnet, vilket utgör resultatet av överläggningar mellan representanter för civildepartementet och vederbörande personalorganisationer, vilka sistnämnda förklarar sig godkänna förslaget.

Enligt förslaget skall såväl den statliga som den kommunala polispersonalen inordnas under ett särskilt polislönereglemente, vilket i allt väsentligt överensstämmer med statens allmänna avlöningsreglemente och medför i huvudsak samma förmåner som enligt sistnämnda reglemente och i anslutning därtill meddelade föreskrifter tillkommer statens och vissa andra i avlöningshänseende likställda tjänstemän. Frågan om lönegradsplaceringen regleras inom avlöningsreglementets ram på grundval av en värdering av polispersonalens arbetsuppgifter i förhållande till närmast jämförbara statliga tjänstemannagrupper. Pensionsfrågan upptas däremot inte till behandling i detta sammanhang.

Beträffande lönegradsplaceringen föreslås i propositionen att aspirantgraden blir 11 lönegraden, att extra ordinarie anställning normalt erhålles i 13 lönegraden och att de ordinarie tjänsterna i lägre grad än kommissaries inordnas i lönegradsserien 13, 15, 17, 19, 21 och 23. Kommissarietjänsterna skulle inordnas i lönegradsserien 23, 25, 27 och 29, med undantag för två specialtjänster i Stockholm vilka skulle tillhöra 31 lönegraden. Bestämmelserna om fördelningen av polismanstjänsterna på de angivna lönegraderna har förutsatts skola meddelas av Kungl. Maj:t i enlighet med av riksdagen godkända grunder. Själva placeringen i lönegrad av varje enskild polismanstjänst inom ett polisdistrikt skall däremot verkställas av vederbörande kommunala myndighet, men innan myndigheten meddelar beslut av sådan innebörd skall yttrande inhämtas från en särskild nämnd, polisväsendets organisationsnämnd, vilken skall utnyttjas såsom rådgivande instans.

Utskottet har vid sin bedömning av det föreliggande förslaget till lönegradsplacering av polismanstjänster av olika slag bl. a. betraktat detta mot bakgrunden av det löneläge som efter de senaste årens allmänna tjänsteförteckningsrevision fastställts för olika tjänstemannakategorier inom den statliga sektorn av arbetsmarknaden. Utskottet har därvid kommit till det resultatet att förslaget, betraktat i sin helhet, kan anses innefatta en i huvudsak lämplig avvägning. I vissa fall har utskottet haft det intrycket att det föreslagna löneläget kan anses jämförelsevis förmånligt i förhållande till vissa jämförbara grupper i statens tjänst. Utskottet har emellertid ej

funnit skäl förorda avsteg från de föreslagna placeringarna. Erinras må jämväl att en överenskommelse föreligger i ärendet.

Beträffande begynnelselönen, vilken såsom nämnts skulle utgå enligt 11 lönegraden, har erinringar framställts i vissa remissyttranden, enligt vilka nämnda lön vore för låg och kunde väntas menligt påverka rekryteringen. Utskottet vill för sin del framhålla, att det icke är uteslutet att den hittillsvarande oenhetligheten i löneavseende i förening med frånvaron av central överenskommelse angående lönegradsplaceringarna medfört ofördelaktiga verkningar i rekryteringsavseende. Härutinnan kan läget givetvis väntas bli avsevärt förbättrat i och med att en bindande, generellt verkande reglering kommer till stånd. Vidare vill utskottet understryka den av departementschefen framhållna synpunkten att goda befordringsmöjligheter har avgörande betydelse för rekryteringen. Det är sålunda icke berättigat att betrakta aspirantlönegraden såsom en isolerad företeelse utan samtidigt beaktande av befordringsmöjligheterna. Det föreliggande förslaget synes utskottet fylla rimliga anspråk i detta avseende. Utskottet har vid frågans bedömning ur olika synpunkter funnit sig böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag i fråga om aspirantgraden. Med hänsyn härtill får utskottet avstyrka det i motionen II: 529 framställda yrkandet att lönen för polisaspirant och extra polisman skall utgå enligt 13 lönegraden. Det i motionen gjorda yrkandet att lönen till extra ordinarie polisman skall utgå enligt lönegrad Ce 13 överensstämmer med förslaget i propositionen.

De lägsta lönegraderna för ordinarie poliskonstapel skulle enligt förslaget vara den 13:e och den 15:e. I den nyssnämnda motionen II: 529 yrkas jämväl att i städer med mera än 100 000 invånare lönen för samtliga obefordrade ordinarie poliskonstaplar skall utgå enligt 17 lönegraden. Enligt utskottets mening föreligger inte tillräckliga skäl för ett dylikt avsteg från de föreslagna normerna för lönegradsplaceringen av ifrågavarande tjänster. Utskottet har nämligen icke blivit övertygat om att polistjänsten i storstäderna motiverar en dylik generell särställning, vilken i åtskilliga fall säkerligen skulle framstå såsom oberättigad i jämförelse bl. a. med löneställningen för landsbygdens polismän. Utskottet får fördenskill avstyrka jämväl nu ifrågavarande yrkande i motionen II: 529.

I fråga om kommissarietjänsterna, vilka såsom nämnts skulle — på två undantag när — inplaceras i någon av lönegraderna 23, 25, 27 och 29, innebär det av departementschefen tillstyrkta förslaget att kommissarierna i Göteborg skulle placeras i 29 och kommissarierna i Malmö i 27 lönegraden. I motionerna I: 409 och II: 525 yrkas att kriminalkommissarietjänsterna — enligt under hand lämnad uppgift avses samtliga kommissarietjänster — i Malmö får en lönegradsplacering som är likvärdig med motsvarande tjänster i Göteborg. Såsom av propositionen framgår har tvekan rått angående den för kommissarietjänsterna i Göteborg förordade placeringen. Med hänsyn härtill kunde övervägas att hänföra kommissarietjänsterna i Göteborg till 27 lönegraden, varigenom den i motionerna påyrkade likställdheten mellan de båda städerna skulle uppnås. Å andra sidan har utskottet

beträffande kommissarietjänsterna i Malmö inhämtat, att den i propositionen föreslagna lönegradsplaceringen har sin grund i en faktisk bedömning av arbetsuppgifterna i kvalitativt hänseende. Med hänsyn till anförda förhållanden anser utskottet sig i likhet med departementschefen ej böra förordna någon ändring i polislöneutredningens förslag angående lönegradsplaceringen för kommissarietjänsterna i Göteborg och Malmö. Utskottet får därför avstyrka det i motionerna I: 409 och II: 525 gjorda yrkandet.

Utskottet vill i detta sammanhang framhålla att det med den konstruktion polislönereglementet erhållit i lönegradshänseende icke torde vara påkallat och ej heller lämpligt att riksdagen fastställer lönegradsplaceringen för enskilda kommunala polistjänster. Denna uppgift tillkommer, sedan lönegradsserierna och normerna för tjänsternas inplacering godkänts, de kommunala myndigheterna i samarbete med polisväsendets organisationsnämnd. Utskottet får emellertid framhålla angelägenheten av att samtliga på lönegradsplaceringen av de enskilda tjänsterna inverkan omständigheter blir vederbörligen beaktade, i syfte att lönegradsplaceringen — i den mån en individuell bedömning skall ske — blir så riktig som möjligt i förhållande till arbetsuppgifter och andra föreliggande förhållanden.

Vad departementschefen i olika avseenden i övrigt anført och förordat i samband med behandlingen av lönegradsfrågorna har ej givit utskottet anledning till erinran eller särskilt uttalande. Utskottet tillstyrker sålunda Kungl. Maj:ts förslag beträffande lönegradsplaceringarna för polispersonalen.

I fråga om tjänstbenämningarna innebär förslaget bl. a. införande av vissa assistentbenämningar. Sålunda skulle överkonstapel (biträdande överkonstapel, kriminalkonstapel) kallas polisassistent, förste polisassistent, kriminalassistent eller förste kriminalassistent. Av propositionen framgår att ifrågavarande ändringsförslag grundar sig på ett yrkande från personalhåll, vilket departementschefen förklarar sig icke ha funnit tillräcklig anledning att motsätta sig. Utskottet anser det kunna starkt ifrågasättas huruvida ifrågavarande förslag innebär en i allo tillfredsställande lösning. Särskilt synes ur flera synpunkter vägande erinringar kunna göras mot ett utbyte av benämningen överkonstapel mot polisassistent. Utskottet vill för sin del förordna att Kungl. Maj:t i samband med polislönereglementets utfärdande underkastar ifrågavarande spörsmål förnyat övervägande.

Beträffande det föreliggande förslaget till polislönereglemente får utskottet anföra följande.

För närvarande tillämpas inom det statliga lönesystemet sex olika avlöningsreglementen, nämligen dels statens allmänna avlöningsreglemente, dels i anslutning härtill uppgjorda specialreglementen för folkskolan samt för kyrkomusiker, övningslärare, präster och lärare vid folkhögskolor och lantbruksundervisningsanstalter. Antalet reglementen skulle genom det föreslagna polislönereglementet ökas till sju. Enligt utskottets mening hade det i och för sig låtit sig göra att inordna polispersonalen under statens allmänna avlöningsreglemente. Då emellertid vid fjolårets beslut angående änd-

ringar i lagen om polisväsendet i riket förutsatts att för polispersonalen skall finnas ett av Kungl. Maj:t efter riksdagens hörande fastställt avlöningsreglemente, föranleder förslaget att ett särskilt, i nära anslutning till statens allmänna avlöningsreglemente utarbetat polislönereglemente utfärdas icke någon erinran från utskottets sida. Utskottet vill i detta sammanhang erinra om att utskottet i sitt utlåtande 1948: 165 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 225 med förslag till nya avlöningsreglementen m. m. bl. a. framhållit de olika förvaltningsområdenas intresse av att erhålla för varje område avpassade bestämmelser i en lätt överskådlig författning.

Utskottet tillstyrker att, på sätt förfarits vid utfärdandet av statens allmänna avlöningsreglemente, riksdagen bemyndigar Kungl. Maj:t att utfärda polislönereglemente i huvudsaklig överensstämmelse med det vid statsrådsprotokollet fogade författningsförslaget. Ifrågavarande förslag har såsom bilaga fogats vid detta utlåtande. Likaså tillstyrker utskottet att — alltjämt i enlighet med tidigare förfaringssätt — Kungl. Maj:t bemyndigas att på sätt och i den omfattning i propositionen angivits vidtagna ändringar i polislönereglementet.

Vad angår reglementets tillämpningsområde får utskottet erinra om att riksdagen numera bifallit Kungl. Maj:ts proposition nr 27 angående den s. k. malmfältspolisen, vilket innebär att vederbörande kommuner skall överta hela ansvarigheten för polisväsendet inom ifrågavarande område enligt polislagen. Härigenom blir polislönereglementet tillämpligt å all polispersonal i Kiruna stads och Gällivare kommuns polisdistrikt.

Utskottet har vid sin granskning av förslaget till polislönereglemente funnit vad departementschefen i olika hänseenden anfört och förordad icke föranleda någon erinran eller något särskilt uttalande från utskottets sida, utom i följande fråga som beröres i en av de föreliggande motionerna.

Enligt 25 § reglementet skall den som icke åtnöjes med kommunal myndighets beslut i fråga om tillämpningen av avlöningsbestämmelserna, utom i vad avser tjänsters placering i lönegrad och fastställande av hyresavdrag för tjänstebostad, äga anföra besvär hos vederbörande länsstyrelse (överståthållarämbetet). Det är här närmast fråga om enskild polismanns rätt att överklaga beslut angående hans löneförmåner. Någon särskild bestämmelse om rätt att överklaga länsstyrelsens beslut i ärendet har icke intagits i polislönereglementet. Detta sammanhänger med att de allmänna föreskrifterna i länsstyrelseinstruktionen förutsatts skola gälla. Enligt dessa skall besvär i ifrågavarande fall anföras hos Kungl. Maj:t, varvid målet jämlikt lagen om Kungl. Maj:ts regeringsrätt kommer att handläggas av regeringsrätten. Det nu sagda gäller den kommunala polisen. Beträffande statsanställd polisman gäller — i anslutning till vedertagna grunder — att en dylik äger rörande sina avlöningsförmåner anföra besvär hos kammarrätten, som i sådant fall är sista instans.

I motionen I: 412 hemställes att till 25 § polislönereglementet måtte fogas ett tillägg av innehåll, att besvär över där omförmälda beslut av länsstyrelse skall föras hos kammarrätten och att kammarrättens beslut i sådana mål ej

må överklagas, vederbörande obetaget att utföra talan vid allmän domstol. Ifrågavarande yrkande innebär, att polismans besvär rörande hans avlöningsförmåner borde prövas av kammarrätten såsom sista instans, vare sig han är kommunalt eller statligt anställd. Utskottet har inhämtat att den i propositionen förordade anordningen med olika instanser för prövning av kommunalt och statligt anställda polismäns besvär i avlöningsmål äger sin motsvarighet inom andra områden av förvaltningen. Såsom exempel kan nämnas, att en lärare vid en statlig realskola har att i avlöningsmål anföra besvär hos kammarrätten såsom sista instans, medan motsvarande besvärfråga avseende en lärare vid kommunal realskola slutligt prövas av regeringsrätten. Att märka är härvidlag att båda dessa lärare är inordnade under ett och samma avlöningsreglemente och att det således i båda fallen kan vara fråga om tillämpningen av samma avlöningsbestämmelse. När i motionen framhålles att beträffande polisväsendet en och samma lönefråga kan tänkas bli olika bedömd, allteftersom det rör sig om statligt eller kommunalt anställd polisman, är detta således ett förhållande som redan nu har sin motsvarighet inom andra områden. Lämpligheten härav kan givetvis diskuteras, men utskottet är av den uppfattningen att frågan om den mest ändamålsenliga anordningen i ifrågavarande avseende bör övervägas i ett annat sammanhang än det nu förevarande. Utskottet vill f. ö. fästa uppmärksamheten vid att samma lönefråga kan bli slutligt bedömd av olika instanser även om i enlighet med motionärens yrkande besvär av vederbörande tjänstemän överlag skulle slutligt prövas av kammarrätten. Vid prövningen av statsbidragsrekvisitioner har nämligen vederbörande länsstyrelse att ingå på en sakgranskning av den kommunala myndighetens beslut i avlöningsärende, och för den händelse en dylik granskning föranleder länsstyrelsen att besluta om nedsättning av statsbidraget skall i händelse av missnöje besvär anföras hos Kungl. Maj:t i regeringsrätten.

Vad angår frågan om rätten till talan vid allmän domstol har utskottet inhämtat, att avsikten varit att kommunal polisman — lika väl som statlig — skall äga sådan rätt. Vad i propositionen anföres torde icke innefatta hinder härför. Även i detta avseende kan utskottet hänvisa till att detsamma gäller i fråga om lärare vid exempelvis kommunal realskola.

Då enligt utskottets mening bärande skäl ej anförts för en ändring av Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag får utskottet avstyrka det i motionen I: 412 gjorda yrkandet.

Beträffande övergångsanordningar föreslås i propositionen att Kungl. Maj:t skulle bemyndigas att besluta om de övergångsbestämmelser som kan erfordras vid ett genomförande av det föreliggande lönerегleringsförslaget. Utskottet tillstyrker detta förslag och har intet annat att erinra mot vad departementschefen i detta sammanhang anført än att sådant personligt lönetillägg, som erfordras till skydd mot löneminskning vid lönerегleringens ikraftträdande, synes — på sätt tidigare tillämpats — böra betecknas personlig lönefyllnad, detta till skillnad från personligt lönetillägg i egentlig mening.

Enligt de tillänkta övergångsbestämmelserna skall polisman, som tillerkänts fast bilersättning för år från kommunen för sådana resor som denna skall betala, äga rätt att välja mellan att för resor inom eget polisdistrikt behålla denna ersättning eller att få tillämpa resereglementet (i förekommande fall och efter särskilt medgivande bilersättningskungörelsen). Träffat val skall gälla för framtiden så länge vederbörande använder egen bil i tjänsten och får ej avse begränsad tid. I motionen II: 528 hemställs att Kungl. Maj:t måtte bemyndigas att vid utfärdande av övergångsbestämmelser medge kommunerna rätt att utbetala fast bilersättning i sådan uträkning att befattningshavare, som håller bil, ej får vidkännas någon försämring i de sammanlagda anställningsförmånerna. Utskottet finner för sin del tillräckliga skäl icke vara anförda för ett dylikt avsteg från den i detta avseende överenskomna övergångsbestämmelsen, vilken innebär valfrihet mellan det ena och det andra systemet för bilersättningens beräkning och synes tillmötesgå rimliga anspråk i detta avseende. Utskottet får fördenskull avstyrka ifrågasvarande yrkande.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

1. att motionerna I: 409 och II: 525 icke må av riksdagen bifallas;

2. att motionen II: 529 icke må av riksdagen bifallas;

3. att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionen I: 412, bemyndiga Kungl. Maj:t att med iakttagande av vad utskottet anför

a) utfärda polislönereglemente i huvudsaklig överensstämmelse med det såsom bilaga till detta utlåtande fogade författningsförslaget, att gälla fr. o. m. den 1 juli 1954;

b) under de förutsättningar och i den omfattning, som i statsrådsprotokollet angivits, vidtaga ändringar i ifrågasvarande reglemente;

4. att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionen II: 528, bemyndiga Kungl. Maj:t att utfärda de övergångsbestämmelser, som kan bli erforderliga i anledning av de under 3. omförmälda förslagen.

Stockholm den 23 mars 1954.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Ohlon, Iwar Anderson, Leander, Gillström, fröken Andersson, herrar Pålsson, Hesselbom, Gustaf Andersson, Sundelin, Einar Persson, Olsén, Sunne och Bengtson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Bergström, Andersson i Malmö, Ståhl, Lindholm, Rubbestad, Eriksson i Sandby, Staxäng, fröken Elmén, herrar Petterson i Degerfors, Nihlfors, Gustafsson i Stockholm, Hansson i Skegrie, Löfroth och Almgren.

Reservationer

- 1) av fröken *Andersson* och fröken *Elmén*,
- 2) av herr *Hansson* i Skegrie.

Bilaga

F ö r s l a g
till
polislönereglemente.

1 avd. Allmänna bestämmelser.

1 §.

Reglementets tillämpningsområde m. m.

1 mom. Detta reglemente äger tillämpning beträffande *polismän*, som tillhöra högst kommissaries tjänstegrad och som äro anställda

- a) hos polisdistrikt eller
- b) vid poliskåren i Boden eller, i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar, eljest hos staten.

2 mom. I reglementet avsedda polismän anställas såsom innehavare av

- a) *ordinarie tjänst*,
- b) *extra ordinarie tjänst*,
- c) *aspiranttjänst*,
- d) *extra tjänst* eller
- e) *arvodesbefattning*.

I fråga om tjänster, som avses under a)—d), gälla nedan i denna avdelning samt i 2 avd. meddelade bestämmelser. Angående bestämmande av avlöningsförmåner för innehavare av arvodesbefattning stadgas i 3 avd.

2 §.

Vissa för reglementets tillämpning grundläggande bestämmelser.

1 mom. I den mån icke annat stadgas, avses med *vederbörande myndighet*,

i fråga om hos polisdistrikt anställd polisman den kommunala myndighet, som handhar polisdistriktets ekonomiska angelägenheter, samt

i fråga om statligt anställd polisman vederbörande länsstyrelse.

2 mom. Vid *jämförelse mellan olika tjänster* skall, där ej annat följer av bestämmelser meddelade av Kungl. Maj:t, den tjänst anses högst, för vilken månadslönen enligt 3 § statens löneplansförordning är högst. Hänsyn skall härvid tagas inom lönegrad, som omfattar flera löneklasser, till den högsta löneklassen och inom löneklass, som upptager flera lönebelopp, till det högsta av dessa.

3 mom. Vad i reglementet sägs om avlöningsbestämmelser, meddelade av Kungl. Maj:t, skall gälla jämväl beträffande avlöningsreglementet för riksdagens verk.

4 mom. Angående den nämnd, *statens lönenämnd*, som skall finnas för beredning av ärenden, som angå avlöningsförhållanden för innehavare av tjänster, vid vilka avlöning utgår enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser, stadgas i statens allmänna avlöningsreglemente.

2 avd. Avlöningsbestämmelser.

1 kap. Grundläggande bestämmelser om avlöning.

3 §.

Polismans rätt till avlöningsförmåner m. m.

1 mom. Innehavare av i 1 § 2 mom. a)—d) avsedda tjänster äger på grund av sin anställning rätt till *avlöningsförmåner* under förutsättningar och enligt grunder, som stadgas i detta reglemente och de särskilda bestämmelser, vilka meddelas på grund av föreskrift i reglementet eller eljest utfärdas av Kungl. Maj:t, ävensom *pensionsrätt* i den mån så följer av gällande tjänste- och familjepensionsbestämmelser.

Utöver vad i detta reglemente förutsättes eller eljest medgivits av Kungl. Maj:t med stöd av riksdagens beslut må polisman icke för tjänstgöring vid polisväsendet åtnjuta ersättning eller förmån, så framt ej Kungl. Maj:t för uppdrag eller arbete, vilket kan anses falla utom polismannens vanliga tjänstutövning, anvisat särskilda medel eller eljest finner skäl medgiva att särskild gottgörelse må utgå.

2 mom. Då polisman *frånträder utövningen* av sin tjänst på grund av att han samtidigt innehar annan anställning med avlöning enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser såsom ordinarie, extra ordinarie eller extra tjänsteman eller såsom aspirant, skall han, om ej Kungl. Maj:t annat medgiver, allenast äga åtnjuta de med sistnämnda anställning förenade avlöningsförmånerna.

3 mom. Under *vikariatslöneförordnande* skall polisman avstå de med den innehavda tjänsten förenade avlöningsförmånerna och i stället åtnjuta de avlöningsförmåner, som tillkomma innehavare av sådan tjänst, som förordnandet avser.

4 mom. Polisman, som *utan något sitt förvållande förflyttats* från högre till lägre ordinarie tjänst, skall i avlöningshänseende behandlas såsom innehavare av den högre tjänsten.

4 §.

Avlöningsförmåner av olika slag. Sammanträffande av förmåner.

1 mom. *Avlöningsförmåner, som avses i denna avdelning*, utgöras av: lön (2 kap.), semester och semesterersättning (3 kap.), ersättning vid vikariat och gottgörelse för övertidstjänstgöring m. m. (4 kap.), särskilda ersättningar och lönetillägg (5 kap.), tjänstebostad och tjänstedrätt (6 kap.), samt begravningshjälp m. m. (7 kap.).

2 mom. För polisman, vilken i egenskap av innehavare av i detta reglemente avsedd tjänst åtnjuter *avlöningsförmåner enligt krigsavlöningsbestämmelser*, träda nämnda förmåner i stället för å tjänsten eljest utgående avlöningsförmåner.

3 mom. På beslut eller bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t, skall bero, om och i vad mån avdrag å lönen skall ske för polisman, som åtnjuter *avlöning i beställning å reservstat vid försvaret*.

4 mom. Är polisman berättigad att av allmänna medel uppbära *tjänstepension eller årligt understöd*, beror på beslut eller bestämmelser, som med-

delas av Kungl. Maj:t, om och i vad mån av sådan anledning avdrag å lönen skall ske. Vad sålunda stadgats äger icke tillämpning i fråga om reservpension eller däremot svarande engångsbelopp.

5 mom. Uppbär polisman *livränta enligt olycksfallsförsäkringslagen eller lagen om försäkring för vissa yrkessjukdomar* på grund av arbete i statlig eller kommunal tjänst, skall hans lön nedsättas med belopp motsvarande livräntans belopp, såvida icke Kungl. Maj:t för visst fall annat medger.

6 mom. Polisman, som i enlighet med vad därom är särskilt stadgat övergått på *avgångsstat*, åtnjuter i stället för å tjänsten eljest utgående avlöningsförmåner avlöning enligt grunder, som i särskild ordning bestämmas av Kungl. Maj:t.

2 kap. Lönen.

5 §.

Lönegrader. Löneklasser.

1 mom. Polisman skall tillhöra *lönegrad* med beteckning och nummer, som framgå av nedan intagna tabell, vilken jämväl utvisar de löneklasser lönegraden omfattar.

Tjänst	Lönegrad med beteckning nr	Omfattar löneklasserna nr
<i>Aspirant:</i>		
Polisaspirant	Cf 11	11
<i>Extra:</i>		
Polisman	Cg 11	11—14
<i>Extra ordinarie:</i>		
Poliskonstapel	Ce 13	13—16
<i>Ordinarie:</i>		
Poliskonstapel	{ Ca 13 Ca 15	{ 13—16 15—18
Förste poliskonstapel, polisassistent	Ca 17	17—20
Kriminalassistent	{ Ca 17 Ca 19	{ 17—20 19—22
Polisassistent	Ca 19	19—22
Förste kriminalassistent, förste polisassistent	{ Ca 21 Ca 23	{ 21—24 23—26
Poliskommissarie	Ca 23	23—26
	{ Ca 25 Ca 27	{ 25—28 27—30
Kriminalkommissarie, poliskommissarie	Ca 29	29—32

Tjänst såsom kommissarie må placeras i lönegrad 31 efter medgivande av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall.

2 mom. Om i vederbörlig ordning beslutas om inrättande av extra ordinarie tjänst (lönegradsbeteckning *Ce*) i högre lönegrad än den 13:e eller av extra tjänst (lönegradsbeteckning *Cg*) i högre lönegrad än den 11:e, skall sådan tjänst, såvida icke Kungl. Maj:t för viss grupp av tjänster annat föreskriver, placeras i någon av de i tabellen i 1 mom. angivna lönegraderna och högst i den för motsvarande ordinarie tjänst gällande lönegraden.

3 mom. Bestämmelser om fördelningen av polismanstjänsterna på de i 1 mom. angivna lönegraderna meddelas av Kungl. Maj:t i enlighet med av riksdagen godkända grunder. Innan beslut meddelas om placering i lönegrad av polismanstjänst i polisdistrikt, skall yttrande i ärendet inhämtas från polisväsendets organisationsnämnd.

4 mom. Inom varje lönegrad, som omfattar flera löneklasser, skall den högsta löneklassen anses omfatta fyra lönerum. Att polisman hänföres till högre lönerum än det lägsta medför icke, att han i sin tjänst erhåller högre avlöning, men är av betydelse i vissa fall, då han tillträder annan tjänst.

6 §.

Grundläggande bestämmelser om löneklassplacering.

1 mom. Den, som tillträder tjänst, vars lönegrad omfattar flera löneklasser, skall, i den mån ej annat följer av bestämmelserna i 7 och 8 §§, vid tjänstetillträdet placeras i lönegradens lägsta löneklass och för varje tidsperiod, som nedan sägs, uppflyttas en löneklass inom lönegraden eller, då han uppnått dennas högsta löneklass, ett lönerum inom löneklassen, intill dess fjärde lönerummet uppnåts.

Första tidsperioden utlöper vid utgången av det kalenderkvartal under vilket tre år förflutit från tjänstetillträdet. Om från periodens början förekommit mer än 120 dagar, vilka enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser icke må tillgodoräknas för uppflyttning, skall i stället gälla, att perioden utlöper vid utgången av det kalenderkvartal, då från periodens början infallit 976 dagar, vilka enligt samma bestämmelser må tillgodoräknas för sådan uppflyttning.

Andra tidsperioden och följande tidsperioder räknas på motsvarande sätt, varje period från ingången av det kalenderkvartal, från och med vilket uppflyttning skett.

2 mom. Bestämmelserna i 1 mom. äga motsvarande tillämpning i fråga om den, som tillträder vikariatslöneförordnande.

7 §.

Löneklassplacering med hänsyn till tidigare innehavd tjänst.

1 mom. Tillträder polisman tjänst med lönegradsbeteckning Ca, Ce eller Cg och har han tidigare innehaft tjänst med någon av dessa lönegradsbeteckningar eller någon av lönegradsbeteckningarna Ma, Md, Me eller Mg, sker placering och uppflyttning i löneklass (lönerum) med hänsyn till tidigare innehavd anställning enligt vad i denna paragraf sägs. Hänsyn må dock icke tagas till tjänst, efter vars frånträdande polismannen under en sammanhängande tid av tre år icke vid något tillfälle innehaft i reglementet avsedd lönegradsplacerad tjänst eller annan anställning, vilken enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser skall i förevarande hänseende jämsställas med tjänst av angivet slag.

Vid tillämpning av bestämmelserna i denna paragraf skall iakttagas, att vikariatslöneförordnande likställes med innehav av sådan tjänst, som förordnandet avser, samt

att med tidigare tjänst avses jämväl tjänst, som bibehålles efter tillträddandet av den nya tjänsten (vikariatslöneförordnandet).

2 mom. Polisman skall placeras och uppflyttas i löneklass (lönerum), a) om den nya tjänsten är *högre* än den senast innehavda (befordran, vikariatslöneförordnande å högre tjänst m. m.): enligt den vid reglemen-

tet såsom *bilaga I* fogade placeringstabellen med tillhörande anvisningar, tillämpade med utgångspunkt från den senast innehavda tjänsten,

b) om den nya tjänsten är *lika hög* som den senast innehavda (transport, övergång från vikariatslöneförordnande till tjänst i samma lönegrad m. m.): som om polismannen tillträtt den nya tjänsten redan då han tillträdde den senast innehavda tjänsten, samt

c) om den nya tjänsten är *lägre* än den senast innehavda (övergång till lägre tjänst frivilligt eller tvångsvis i annat fall än i 3 § 4 mom. avses, upphörande av vikariatslöneförordnande å högre tjänst m. m.): som om polismannen tillträtt den nya tjänsten redan då han tillträdde den senast innehavda tjänsten.

Har polisman tidigare innehaft, i fall som avses under a), högre tjänst än den senast innehavda och, i fall som avses under c), lägre, lika hög eller högre tjänst, skall polismannen, om det är för honom förmånligare, placeras och uppflyttas i löneklass (lönerum)

antingen enligt ovannämnda placeringstabell med tillhörande anvisningar, tillämpade med utgångspunkt från den senast innehavda tjänst, som är lägre än den nya, eller från dessförinnan innehavd tjänst, som är högre än den förstnämnda men ändå lägre än den nya tjänsten,

eller som om polismannen tillträtt den nya tjänsten redan då han först tillträdde lika hög eller högre tjänst.

Där enligt ovan meddelade bestämmelser polisman skall placeras och uppflyttas som om han tillträtt den nya tjänsten redan då han tillträdde viss annan tjänst, skall, om de båda tjänsterna icke innehafts i en följd, för löneklassuppflyttning tillgodoräknas den mellanliggande tiden, i den mån polismannen därunder innehaft i reglementet avsedd lönegradsplacerad tjänst, som är lika hög som eller högre än den nya tjänsten, dock ej dagar, vilka enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser icke må tillgodoräknas för löneklassuppflyttning.

8 §.

Löneklassplacering enligt särskilda beslut och bestämmelser.

Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, vederbörande myndighet äger, om och i den mån så prövas skäligt, meddela beslut eller utfärdade bestämmelser, varigenom i visst fall eller viss grupp av fall förmånligare placering eller uppflyttning i löneklass (lönerum) inom lönegraden må erhållas än som följer av 6 och 7 §§.

9 §.

Lön enligt högre löneklass än den, vari polismannen är placerad.

Polisman, som på grund av något sitt förvållande förflyttas från högre till lägre ordinarie tjänst, äger åtnjuta lön lägst enligt den löneklass han tillhörde omedelbart före förflyttningen, ändå att han icke är placerad i sagda löneklass.

10 §.

Lönebeloppet inom vederbörande löneklass.

1 mom. Lönerna för varje löneklass framgå av statens löneplansförordning.

Inom löneklass å löneplan nr 1 bestämmes polismanns lön efter den *ortsgrupp*, till vilken hans stationeringsort blivit hänförd. Där särskilda skäl det

föranleda, må dock Kungl. Maj:t beträffande viss polisman eller viss grupp av polismän bestämma, att lön skall utgå efter annan orsgrupp.

Angående fördelning av orterna i riket å olika orsgrupper med hänsyn till levnadskostnaderna å de skilda orterna gäller vad därom stadgas i anslutning till statens allmänna avlöningsreglemente.

2 mom. För icke-ordinarie polisman, som är anställd för avkortad tjänstgöring, skall lönen minskas med så stor del, som svarar mot avkortningen.

Vid tillämpning härav skall iakttagas, att månadslön, som efter minskning slutar på öretal, skall jämkas till närmaste krontal eller, om den slutar på 50 öre, till närmast högre krontal samt att daglön, som efter minskning icke slutar å helt femtal ören, skall jämkas till närmaste femtal.

11 §.

Tid varunder lön utgår. Löneavdrag och avdragsgrupper.

1 mom. Lönen utgår från och med den dag tjänsten enligt utnämningss eller annan tillsättningshandling tillträdades, till och med den dag tjänsten frånträdades, med iakttagande av bestämmelserna i 3 och 4 §§.

Polisman är skyldig att vidkännas löneavdrag i enlighet med bestämmelserna i 2 och 3 mom. här nedan samt 12 §, i den mån ej annat beslutes med stöd av viss i reglementet meddelad bestämmelse eller Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, vederbörande myndighet med hänsyn till särskilda omständigheter finner skäl att för visst fall annorlunda bestämma.

2 mom. Löneavdragen äro av tre slag, A-, B- och C-avdrag.

A-avdraget framgår av statens löneplansförordning. För icke-ordinarie polisman, som är anställd för avkortad tjänstgöring, skall tillämpas ett i förhållande till månadslörens minskning reducerat A-avdrag, i förekommande fall jämkat på sätt i 10 § 2 mom. andra stycket stadgas i fråga om daglön.

B-avdraget är dubbelt så stort som A-avdraget.

C-avdraget är lika med lönen, i förekommande fall bestämd under iakttagande av föreskrifterna i 10 § 2 mom.

Då tjänstledighet eller annat förhållande, som skall medföra löneavdrag, föreligger under allenast del av dag (*partiell tjänstledighet m. m.*), tillämpas det avdragsbelopp, som belöper på denna del av dagen.

3 mom. I fråga om löneavdrag vid tjänstledighet skall polisman tillhöra någon av följande tre *avdragsgrupper*, nämligen

grupp 1, vartill hänföras aspiranter och extra polismän med mindre än 6 anställningsmånader,

grupp 2, vartill hänföras aspiranter och extra polismän med minst 6 men mindre än 36 anställningsmånader, samt

grupp 3, vartill hänföras övriga tjänstemän.

Kungl. Maj:t meddelar närmare bestämmelser angående vad härvid skall förstås med anställningsmånad.

12 §.

De fall, då löneavdrag skall tillämpas.

I. Tjänstledighet: Polisman äger åtnjuta lön under de förutsättningar och i den omfattning, som framgå av efterföljande tabell, men skall i övrigt vidkännas C-avdrag. För innehavare av aspiranttjänst eller extra tjänst skola tillämpas bestämmelserna för den avdragsgrupp polismannen vid tjänstledighetens början tillhör.

Tjänstledighetsorsak	Löneförmån
<p>1. <i>Offentligt uppdrag.</i></p> <p>a) Uppdrag såsom ledamot av riksdagen eller kyrkomötet eller att vara riksdagens revisor.</p> <p>b) Uppdrag, där ersättning ej utgår eller utgår allenast med visst belopp för sammanträdes- eller förrättningsdag och polismannen icke medgivits rätt till gottgörelse för de avlöningsförmåner han under ledigheten avstått, i den mån ej fråga är om uppdrag som avses under a).</p> <p>2. <i>Militärtjänstgöring, då krigsavlöningsreglementet är tillämpligt å polismannen.</i></p> <p>3. <i>Militärtjänstgöring, då krigsavlöningsreglementet icke är tillämpligt å polismannen.</i></p> <p>a) Värnpliktstjänstgöring, som fullgöres det kalenderår polismannen fyller 23 år eller därefter.</p> <p>b) Frivillig befodrings- eller repetitionskurs eller med sådan kurs jämställd annan kurs eller övning, vilken erfordras för vinnande eller bibehållande av viss tjänstegrad (tjänsteklass) såsom värnpliktigt befäl (värnpliktig civilmilitär personal) eller såsom krigsfrivilligt befäl. Frivillig utbildning för vinnande eller bibehållande av kompetens för viss i mobiliseringstabell (motsvarande) ingående befattning, vilken vederbörande förklarar sig villig att bestrida under beredskapstillstånd och vid krig.</p> <p>c) Tjänstgöring, vilken åligger anställningshavare i reserven, beställningshavare å reservstat eller övergångsstat samt officer i väg- och vattenbyggnadskåren. Kaptens-, fanjunkar- eller flaggunderofficerskurs för anställningshavare i reserven.</p> <p>d) Hemvärnsövning, hemvärnskurs eller sammanträde med hemvärnets representations- eller verkställande organ.</p> <p>e) Repetitionsövning, som erfordras för bibehållande av förutvarande fältflygere vid krigsplacering såsom fältflygere i krigsflygplan.</p> <p>4. <i>Arbete av synnerlig vikt för folkförsörjningen eller av därmed jämförligt allmänt intresse.</i></p> <p>5. <i>Iakttagelser, studier eller arbete av betydelse för polisväsendet eller för polismannens kompetens för viss uppgift eller befattning inom polisväsendet.</i></p>	<p><i>Grupp 3: Lön med B-avdrag.</i></p> <p><i>Grupp 3: Lön med A-avdrag.</i></p> <p><i>Grupp 1—3: Enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.</i></p> <p><i>Grupp 3: Lön med B-avdrag.</i></p> <p><i>Grupp 2 och 3: Lön med B-avdrag högst 32 dagar av ett och samma kalenderår.</i></p> <p><i>Grupp 3: Lön med B-avdrag.</i></p> <p><i>Grupp 1—3: Enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.</i></p> <p><i>Grupp 2 och 3: Lön med B-avdrag högst 45 dagar av ett och samma kalenderår.</i></p> <p><i>Grupp 1—3: Enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.</i></p> <p><i>Grupp 3: Oavkortad lön dels därest Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, vederbörande myndighet så förordnar med hänsyn till att iakttagelserna, studierna eller arbetet prövas på ett påtagligt sätt kunna tjäna polisväsendets intressen, dels ock då tjänstledighet erhållits för deltagande på egen begäran i utbild-</i></p>

Tjänstledighetsorsak	Löneförmån
<p>6. Sjukdom m. m.</p> <p>a) Sjukdom eller förlust av arbetsförmågan, föranledd av i tjänsten inträffad händelse, som enligt allmän lag är att hänföra till olycksfall i arbete, eller av våld eller misshandel, för vilken polismannen blivit utsatt på grund av tjänsten.</p> <p>I tjänsten ådragen 1) yrkessjukdom, varom förmåles i gällande lag om försäkring för vissa yrkessjukdomar, 2) smittsam sjukdom, som enligt gällande epidemilag skall anmälas till vederbörande myndighet, eller 3) sjukdom, som enligt gällande epizootilag skall anmälas till vederbörande myndighet. Under tjänstgöring å utländsk ort ådragen svårare sjukdom, som där uppträder epidemiskt men ej alls eller allenast i sällsynta fall förekommer inom Sverige, eller svårare klimatsjukdom i akut form, som tjänsteman med stationering i land med tropiskt eller halvtropiskt klimat ådragit sig.</p> <p>Med tjänsten skall likställas annan statlig eller icke-statlig anställning, vid vilken avlöning utgår enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser, samt uppdrag för statens eller vederbörande polisdistrikts räkning.</p> <p>b) Sjukdom i andra fall än under a) avses eller tvångsvis anordnad läkarundersökning.</p> <p>c) Svag hälsas vårdande, då behovet av ledighet härför är behörigen styrkt.</p> <p>7. Havandeskap eller barnsörd.</p>	<p>ningskurs vid polisväsendet. I andra fall lön med B-avdrag sammanlagt högst 120 dagar under loppet av fem på varandra följande kalenderår, dock högst 120 dagar av den tid, under vilken tjänstemannen innehar tjänst inom lönegrad med ett och samma ordningsnummer.</p> <p>Grupp 2: Oavkortad lön under högst 180 dagars ledighet av en och samma tjänstledighetsorsak. Lön med B-avdrag i övrigt, så framt ej vederbörande myndighet på grund av särskilda förhållanden finner anledning medgiva, att A-avdrag skall tillämpas eller att avdrag icke skall äga rum.</p> <p>Grupp 3: Oavkortad lön.</p> <p>Grupp 2: Lön med B-avdrag högst 180 dagar av ett eller samma kalenderår eller, vid sjukdom som fortgår över årsskifte, högst 180 dagar i en följd.</p> <p>Grupp 3: Oavkortad lön under högst följande antal dagar av ett och samma kalenderår: 25 dagar för polismän tillhörande lönegraderna 11—14, 20 dagar för polismän tillhörande lönegraderna 15—26 samt 10 dagar för polismän tillhörande högre lönegrader.</p> <p>Oavkortad lön må likväl icke utgå, därest tjänstledigheten åtnjutes å tid, då polismannen på grund av föreskriften i 13 § 2 mom. c) andra stycket icke skulle hava varit berättigad åtnjuta semester.</p> <p>Lön med A-avdrag i övrigt.</p> <p>Grupp 3: Lön med B-avdrag.</p> <p>Grupp 2: Lön med B-avdrag högst 120 dagar, dock ej för tid efter 120:e dagen från förlösningen.</p>

Tjänstledighetsorsak	Löneförmån
8. Tjänstgöringsförbud till förekommande av smittas spridning.	<p>Grupp 3: Lön med A-avdrag högst 120 dagar, dock ej för tid efter 120:e dagen från förlösningen.</p> <p>Grupp 2: Oavkortad lön högst 180 dagar. Lön med B-avdrag i övrigt, så framt ej vederbörande myndighet på grund av särskilda förhållanden finner anledning medgiva, att A-avdrag skall tillämpas eller att avdrag icke skall äga rum.</p> <p>Grupp 3: Oavkortad lön.</p>
9. Flyttning, för vilken ersättning för flyttningkostnad utgår av allmänna medel.	Grupp 3: Oavkortad lön högst 3 dagar.
10. Uppdrag inom sådan personalsammanslutning, som avser att tillvarata tjänstemännens intressen i tjänsten eller främja deras yrkesutbildning.	Grupp 2 och 3: Lön med B-avdrag högst 15 dagar av ett och samma kalenderår.
11. Enskild angelägenhet av vikt.	Grupp 3: Lön med B-avdrag högst 15 dagar av ett och samma kalenderår.

II. Arbete vid vederbörande verk (polisdistrikt) kan icke beredas innehavare av aspiranttjänst eller extra tjänst: Polismannen skall, om han ej åtnjuter semester, vidkännas C-avdrag.

III. Avstängning från tjänstgöring m. m.: Är polismannen avstängd från tjänstgöring, enär han vägrar underkasta sig ålagd läkarundersökning, förfares med lönen i enlighet med av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser eller beslut.

Är polisman avstängd från tjänstgöring av annan anledning än nyss sagts, anhållen såsom misstänkt för brott eller häktad för brott eller undergår han frihetsstraff, är han skyldig vidkännas C-avdrag, vederbörande myndighet likväl obetaget att, där så prövas skäligt, låta honom uppbära viss del av lönen. Finnes avstängningen hava varit obefogad, blir den anhållne ej häktad eller blir den anhållne eller häktade frikänd, skall löneavdrag ej tillämpas och innehållen lön utbetalas.

IV. Polisman avhåller sig från tjänstgöring utan att hava erhållit ledighet eller kunna styrka giltigt förfall: Polismannen skall vidkännas C-avdrag.

3 kap. Semester och semesterersättning.

13 §.

Semester.

1 mom. Polisman äger rätt att erhålla semester under det antal dagar för helt år räknat (*årssemester*), som framgår av följande sammanställning.

Semestern erhålles å tid, som prövas lämplig med hänsyn till göromålens behöriga gång, under det löpande kalenderåret eller, om detta på grund av tjänstgöringsförhållandena icke kunnat ske eller vederbörande polischef i annat fall finner skäl därtill lämna medgivande, under tiden 1 januari—31 maj nästpåföljande år. Utan hinder av vad nu sagts må polisman stationerad

Polismän tillhörande	Till och med	Från och med
	det kalenderår, under vilket polismannen fyller	
	39 år	40 år
avdragsgrupp 1 eller 2	20 dagar	20 dagar
avdragsgrupp 3: lönegraderna 11—14	20 »	30 »
lönegraderna 15—26	25 »	35 »
högre lönegrader	35 »	45 »

å ort inom riket, där kallortstillägg utgår, av vederbörande polischef kunna medgivas att erhålla återstående semester under nästpåföljande år i följd med semester för detta år.

Den, som har sig anförtrodd uppbörd eller kontroll å uppbörd, är pliktig att begagna sig av semester, då sådant föreskrives av vederbörande myndighet.

Till vissa icke-ordinarie polismän kan utgå *semesterersättning* enligt bestämmelserna i 14 §.

2 mom. Vid semesterns bestämmande skall iakttagas följande.

a) Innehaves i reglementet avsedd lönegradsplacerad tjänst under allenast del av kalenderår, beräknas semestern i förhållande till tiden för tjänstinnehavet. Uppkommer därvid brutet dagantal, sker avrundning till närmaste hela dagantal. Uppgår den beräknade tiden till mindre än en halv dag, föreligger icke rätt till semester. Såsom undantag från vad nu sagts skall gälla, att polisman, som avgår med rätt till ålderspension, äger åtnjuta den semester, som skulle tillkomma honom, om han kvarstode i tjänst till kalenderårets utgång.

Äro olika årssemestrar tillämpliga för skilda delar av samma kalenderår, beräknas semestern för varje del för sig, varefter den sammanlagda semestertiden avrundas på nyss angivet sätt. Härvid skall hänsyn ej tagas till anställningstid, för vilken semesterersättning utgått.

b) Har den, som tillträder i reglementet avsedd lönegradsplacerad tjänst, under samma kalenderår innehaft annan anställning med avlöning enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser, skall, om semestern i denna anställning beräknas för löpande kalenderår, vad under a) stadgas äga motsvarande tillämpning.

Har polisman omedelbart före tjänstetillträdet innehaft sådan i nästföregående stycke omförmäld anställning, i vilken semestern icke beräknas för löpande kalenderår, äger polismannen i den tillträdda tjänsten erhålla i den tidigare anställningen intjänt men ej åtnjuten semester. Av den semester, vartill polismannen eljest är berättigad enligt bestämmelserna i denna paragraf, må han åtnjuta högst det antal semesterdagar, varmed årssemestern i den nya tjänsten befinnes överstiga den vid tjänstetillträdet beräknade summan av intjänt men ej åtnjuten semester och tidigare under kalenderåret åtnjuten semester. Med åtnjuten semester skall jämsställas semestertid, för vilken semesterersättning uppburits.

c) Vidkännes polisman C-avdrag å lönen av annan anledning än tjänstledighet för offentligt uppdrag, må semestern enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser minskas med så stor del av årssemestern, som belöper på avdragstiden.

Har polisman under innehav av i detta reglemente avsedd tjänst eller av annan anställning med avlöning enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser — oavbrutet eller endast med kortare avbrott för tjänstgöring för-

söksvis — under tiden 1 juli—31 december av annan anledning än tjänstledighet för offentligt uppdrag vidkänts C-avdrag å lönen, åtnjutit tjänstledighet, som avses i 12 § I, punkt 6 b) eller c) eller punkt 11, eller åtnjutit semester, må han ej, med mindre vederbörande myndighet finner skäl därtill lämna medgivande, därefter erhålla semester förrän han minst 90 dagar tjänstgjort i anställning, som nyss nämnts, eller fullgjort uppdrag för statens eller polisdistriktets räkning.

d) Har semester åtnjutits såväl före som efter dag eller dagar, som äro tjänstefria, skall semestern anses hava omfattat jämväl den eller de mellanliggande dagarna, i den mån ej annat följer av beslut eller bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t. Om semester åtnjutits å del av dag, som i övrigt är tjänstefri till följd av partiell tjänstledighet, skall semestern anses hava omfattat hela nämnda dag.

14 §.

Semesterersättning.

Därest polisman, som är aspirant eller extra tjänsteman, avgår ur polisdistriktets tjänst eller — i fråga om statligt anställd polisman — ur statens tjänst eller avlider innan han åtnjutit den semester, vartill han vid avgången eller dödsfallet var berättigad enligt bestämmelserna i 13 §, äger polismannen eller, om han avlidit, hans dödsbo erhålla semesterersättning. Semesterersättningen skall motsvara den lön, som polismannen skulle hava erhållit under förlängd anställning det antal dagar, som den återstående semestern omfattar.

4 kap. Ersättning vid vikariat och gottgörelse för övertidstjänstgöring m. m.

15 §.

Ersättning vid vikariat m. m.

1 mom. Då det prövas erforderligt att uppehålla polismanstjänst med vikarie och därför anlitas polisman, som innehar lönegradsplacerad tjänst, må polismannen utan förändring av anställningen meddelas *vikariatsförordnande* å tjänsten. Sådant förordnande må kunna meddelas jämväl i det fall, att tjänstens innehavare för handläggning av visst ärende eller viss grupp av ärenden eller eljest för fullgörande av särskilt åliggande i tjänsten erhållit befrielse helt eller delvis från övriga honom åliggande tjänstegöromål.

2 mom. Polisman, som innehar lönegradsplacerad tjänst, må, där ej annat följer av beslut eller bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t, kunna meddelas förordnande, vilket utan att innebära vikariat å viss tjänst avser bestridande av göromål, som eljest ankomma på polismän i viss högre lönegrad. Beträffande sådant *förordnande att bestrida göromål* skall vad i 3 och 4 mom. stadgas om vikariatsförordnande äga motsvarande tillämpning.

3 mom. Kan ordinarie eller extra ordinarie tjänst förutses komma att uppehållas på förordnande med full tjänstgöring under minst 6 månader i följd, skall, så framt icke Kungl. Maj:t för visst fall eller viss grupp av fall annorlunda beslutat, med tillämpning av 42 § polisreglementet *vikariatslöneförordnande* snarast möjligt meddelas å tjänsten. Kungl. Maj:t må jämväl eljest, då särskilda skäl det föranleda, medgiva, att vikariatslöneförordnande å tjänst av angivna slag må meddelas.

Vikariatslöneförordnande må icke meddelas annan än den, som äger behörighet för tjänst av det slag förordnandet avser och i övrigt är fullt lämp-

lig för förordnandet. Ifrågakommer till sådant förordnande annan än den, som innehar i reglementet avsedd lönegradsplacerad tjänst, skall han i stället anställas som extra polisman med placering i lönegrad med samma ordningsnummer, som gäller för den uppehållna tjänsten.

4 mom. Innehavare av vikariatsförordnande å högre tjänst äger, där ej fråga är om vikariatslöneförordnande, åtnjuta *vikariatsersättning*.

Härvid skall iakttagas,

att polisaspirant behandlas som om han vore innehavare av sådan ordinarie eller extra ordinarie tjänst, som normalt utgör första befodrings-tjänst från aspiranttjänsten, samt

att innehavare av sådan extra tjänst, som enligt vederbörande myndighets beprövande motsvarar ordinarie eller extra ordinarie tjänst men är placerad i lönegrad med lägre ordningsnummer än denna, behandlas som om han i stället innehade en motsvarande ordinarie eller extra ordinarie tjänst.

Vikariatsersättningen utgår enligt särskilda av Kungl. Maj:t med stöd av riksdagens beslut utfärdade, såsom bilaga till statens löneplansförordning fogade tabeller med tillhörande anvisningar.

Vid vikariatsförordnande skall, då så med hänsyn till göromålets art och omfattning finnes skäligt, vikariatsersättningen bestämmas till lägre belopp än som eljest skolat utgå.

5 mom. Polisman, som vid sidan av tjänstgöring i egen tjänst på grund av förordnande *bestriker polismanstjänst i annat polisdistrikt*, äger åtnjuta ersättning med 6 kronor för dag. Avser förordnandet högre tjänst, skall denna särskilda ersättning utgå i stället för vikariatsersättning enligt 4 mom.

16 §.

Gottgörelse för övertidstjänstgöring m. m.

1 mom. Där polisman undantagsvis måste anlitas för *övertidstjänstgöring*, må han kunna för sagda tjänstgöring erhålla gottgörelse i enlighet med bestämmelserna här nedan samt de närmare föreskrifter, som Kungl. Maj:t meddelar. Sådan gottgörelse må dock icke, med mindre Kungl. Maj:t därtill lämnar medgivande, tillkomma den, som innehar eller å förordnande uppehåller tjänst i högre lönegrad än den 22:a. Såsom förutsättning för gottgörelse skall vidare, där ej särskilda skäl annat föranleda, gälla, att tjänsten enligt vederbörande myndighets beprövande avser arbete av sådant slag, att behovet och varaktigheten av övertidstjänstgöring kunna kontrolleras, och att polismannen icke inom arbetsområdet utöver mera självständigt befäl.

Med övertidstjänstgöring förstås tjänstgöring utöver den, som av Kungl. Maj:t eller vederbörande myndighet fastställts såsom normal för den tjänst eller det slag av tjänstgöring, varom fråga är. Vad angår polisman, som anställts för avkortad tjänstgöring, förstås med övertidstjänstgöring vad som överskjuter full tjänstgöring. Såsom övertidstjänstgöring anses icke tjänstgöring, vars fullgörande icke påkallats eller godkänts av vederbörligt befäl.

Med arbete å kvalificerad övertid förstås övertidstjänstgöring å natt, varmed här avses tiden mellan klockan 22 och 6, å sön- eller helgdag, påskaf-ton, midsommaraf-ton eller julafton eller å tid, som infaller mellan klockan 18 och 22 å dag före sön- eller helgdag. Med arbete å enkel övertid förstås övertidstjänstgöring å annan tid än nu sagts.

2 mom. Gottgörelse för övertidstjänstgöring skall, i den mån så kan ske, utgå i form av ledighet från annan tjänstgöring. Tiden för sådan *kompensationsledighet* skall motsvara en och en halv gånger den tid övertidstjänstgöringen omfattat. Kompensationsledighet för arbete, som utförts å kvalifi-

cerad övertid, skall likväl, om den beredes å annan tid än sådan, å vilken övertidstjänstgöring anses utgöra arbete å kvalificerad övertid, omfatta dubbelt så lång tid som den, varunder övertidstjänstgöringen fullgjorts.

3 mom. I den mån gottgörelse för fullgjord övertidstjänstgöring icke kan i enlighet med vad i 2 mom. sägs beredas genom ledighet, äger polismannen för densamma åtnjuta *övertidersättning*.

Övertidersättningen för timme vid arbete å enkel övertid och vid arbete å kvalificerad övertid framgår av statens löneplansförordning. För polisman skall, där ej annat följer av beslut eller bestämmelser som meddelats av Kungl. Maj:t, tillämpas den övertidersättning, som gäller för den löneklass och ortsgrupp, efter vilken han åtnjuter lön. För övertidsarbete, som utförts å högre tjänst, utan att polismannen i denna tjänst åtnjuter vikariatslön, skall dock övertidersättningen utgå med belopp, som gäller för löneklassen närmast över den, efter vilken polismannen åtnjuter lön, eller för den högre löneklass, som utgör lägsta löneklassen inom den uppehållna tjänstens lönegrad. För övertidsarbete, som frivilligt utförts å lägre tjänst, må övertidersättningen icke utgå med högre belopp än som gäller för högsta löneklassen i den lägre tjänstens lönegrad.

I intet fall må övertidersättning utgå enligt högre löneklass än den 25:e.

4 mom. Där *polisman, som är anställd för avkortad tjänstgöring*, undantagsvis måste anlitas för tjänstgöring jämväl å sådan dag eller del av dag, under vilken han med hänsyn till den för honom gällande anställningen eljest icke skolat tjänstgöra, äger han härför åtnjuta *fyllnadslön*. Denna skall för hel dag vara lika med daglönen och för del av dag utgöras av den därpå belöpande delen av daglönen. Med daglön förstås härvid det belopp, som skulle hava utgjort polismannens daglön, om han varit anställd för full tjänstgöring.

Vad i första stycket sagts skall gälla jämväl vid förordnande att uppehålla annan tjänst, som är lika hög som eller högre än polismannens egen tjänst, så framt icke vikariatslön utgår.

5 kap. Särskilda ersättningar och lönetillägg.

17 §.

Särskilda ersättningar.

1 mom. Angående *ersättning vid förrättning och tjänsteresa* gäller vad därom stadgas i allmänna resereglementet och i särskilda av Kungl. Maj:t meddelade föreskrifter.

2 mom. Polisman, som vid semesters inträde tjänstgör å annan ort än stationeringsorten eller som vid semesters upphörande skall tjänstgöra å sådan annan ort, äger, om i 1 mom. avsett fall ej föreligger, åtnjuta *reskostnadsersättning* enligt allmänna resereglementet eller särskilda av Kungl. Maj:t meddelade föreskrifter för av honom vid semesterns inträde eller upphörande företagen resa mellan tjänstgörings- och stationeringsorterna. Företager polismannen inom riket resa mellan tjänstgöringsorten och annan ort än stationeringsorten, må han åtnjuta ersättning för densamma, dock icke med högre belopp än som motsvarar beräknad reskostnad för resa mellan tjänstgörings- och stationeringsorterna. Här meddelade bestämmelser skola allenast gälla beträffande resor i samband med semester omfattande minst sex dagar i följd.

Därest polisman efter semesterns inträde men före utgången av densamma återkallas till tjänstgöring, beror på prövning av Kungl. Maj:t eller,

efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av vederbörande myndighet, i vad mån ersättning må utgå för av polismannen företagen resa, som står i samband med semesterns avbrytande.

3 mom. Ordinarie eller extra ordinarie polisman som förflyttas på grund av indragning av polistjänst eller eljest utan egen ansökan eller därom uttryckt önskan äger, i förekommande fall utan hinder av bestämmelserna i 3 § 2 och 3 mom., åtnjuta *ersättning för flyttningskostnad* enligt av Kungl. Maj:t fastställda grunder.

Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t därtill bemyndigar, äger medgiva, att ersättning för flyttningskostnad må utgå till annan polisman eller under andra förutsättningar än ovan sagts.

4 mom. *Ersättning för tillhandahållande av kontorslokal* utgår till polisman enligt av Kungl. Maj:t fastställda grunder.

18 §.

Kallortstillägg m. m.

1 mom. Till polisman stationerad å sådan ort inom rikets nordliga delar, där vistelsen på grund av klimatiska förhållanden och levnadsbetingelserna i övrigt kan anses medföra avsevärda olägenheter i fysiologiskt hänseende, utgår, i den mån ej annat följer av vad nedan stadgas, *kallortstillägg* med följande för olika kallortsklasser bestämda belopp för år räknat, nämligen

för kallortsklass	I	120 kronor
»	»	II 192 »
»	»	III 300 »
»	»	IV 456 »
»	»	V 672 »
»	»	VI 900 »

För polisman, som är anställd för avkortad tjänstgöring, skall tillämpas ett i förhållande till avkortningen minskat kallortstillägg.

Kallortstillägg skall avstås för tid, då polismannen vidkännes C-avdrag å lönen.

2 mom. Närmare bestämmelser angående de orter, å vilka kallortstillägg skall utgå, och dessa orters fördelning å de olika kallortsklasserna meddelas av Kungl. Maj:t.

3 mom. Polisman, som å ort tillhörande kallortsklass VI fullgör tjänstgöring, vilken är av beskaffenhet att i särskilt hög grad utsätta honom för inverkan av ortens klimatiska förhållanden, kan enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser tilldelas kallortstraktamente med 75 öre för varje dag, då han fullgör sådan tjänstgöring.

19 §.

Lönetillägg m. m.

1 mom. I enlighet med bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t med stöd av riksdagens beslut, utgår

a) *beredskapsersättning* för fullgörande av viss beredskapstjänstgöring;
 b) *tjänstgöringstillägg* för viss tjänstgöring, som fullgöres av polismän, vilka icke äro berättigade att åtnjuta gottgörelse för övertidstjänstgöring; samt

c) *vittnesarvode* för vissa vittnesinställelser.

2 mom. *Gratifikation* eller *belöning* må kunna tilldelas polisman, därest medel för sådant ändamål finnas anvisade.

6 kap. Tjänstebostad och tjänstedräkt.

20 §.

Tjänstebostad m. m.

1 mom. Därest åt polisman anvisas tjänstebostad, som till beskaffenhet och storlek överensstämmer med vad därom föreskrives i gällande hälsovårdsstadga och i särskilda av Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av vederbörande myndighet meddelade bestämmelser, är han *skyldig mottaga och bebo* tjänstebostaden.

Skyldighet att mottaga och bebo tjänstebostad, för vilken enligt vad nedan i denna paragraf sägs ersättning skall utgå, föreligger likväl endast, om vederbörande myndighet prövar bostadens upplåtande till polismannen vara påkallat ur tjänstesynpunkt.

2 mom. Har åt polisman anvisats tjänstebostad, som han är skyldig mottaga, skall han för densamma månadsvis i efterskott erlagga ersättning genom avdrag å avlöningen eller genom kontant inbetalning, i den mån utgående avlöningsbelopp ej förslår till avdraget (*hyresavdrag*).

Ersättningen skall bestämmas med hänsyn till det pris, som å orten i allmänhet gäller för lägenhet, vilken beträffande storlek och bekvämlighet samt beskaffenhet i övrigt kan anses likvärdig med tjänstebostaden. Är tjänstebostaden belägen å ort, där hyresmarknad, som kan tjäna till ledning vid ersättningens bestämmande, saknas, må i stället skälig hänsyn tagas till det hyrestal, som för orten beräknats i samband med lönegrupperingen. Vid ersättningens bestämmande skola jämväl beaktas bostadens belägenhet och dess karaktär av tjänstebostad. I ersättning skall i förekommande fall inbegripas gottgörelse för centraluppvärmning eller för tillhandahållande av möbler. I övrigt skola vid ersättningens bestämmande iakttagas de föreskrifter, som Kungl. Maj:t meddelar.

Ersättningens storlek bestämmas genom överenskommelse mellan vederbörande myndighet och polismannen. Kan sådan överenskommelse icke träffas, skall ersättningsfrågan hänskjutas till statens bostadsnämnd. Över nämndens beslut i ärende, som hänskjutits till dess avgörande, må klagan icke föras. Intill dess ersättningen blivit bestämd, skall densamma utgå med det av myndigheten fordrade beloppet, med rätt för bostadsinnehavaren att, därest beloppet av bostadsnämnden nedsättes, återbekomma vad han erlagt för mycket.

Jämkning av fastställd ersättning för tjänstebostad må icke påkallas, förrän minst ett år förflutit från det ersättningen fastställdes.

Då på grund av särskilda omständigheter prövas skäligt att tillhandahålla polismannen *bränsle* eller *belysning* för hans bostad, skall han erlagga ersättning därför beräknad efter vederbörande myndighets självkostnadspris.

3 mom. Det åligger innehavare av tjänstebostad eller, om han avlidit, hans dödsbo att i den omfattning, som kan finnas lämplig, mot skälig gottgörelse *upplåta utrymme* i tjänstebostaden för polismannens vikarie eller efterträdare.

4 mom. Innehavare av tjänstebostad eller, om han avlidit, hans dödsbo skall, såvitt annat icke avtalats, *avträda* tjänstebostaden å fardag, som infaller näst efter tre månader från det uppsägning skett eller dödsfallet timat. Avflytning skall dock, om icke annorlunda överenskommes, ske,

a) därest bostadsinnehavaren befordras eller i annan ordning förflyttas, inom skälig tid därefter, om ny tjänstebostad anvisats honom, men eljest å

den fardag, som inträffar näst efter tre månader från det han erhöll kännedom om beslutet rörande befordringen eller förflyttningen,

b) därest bostadsinnehavaren avgår ur tjänst med pension, å närmaste fardag efter avgången samt

c) därest han av annan anledning avgår ur tjänst eller entledigas, vid den löpande månadens utgång.

5 mom. I fråga om tjänstebostads *begagnande* samt *vård och underhåll* skola de särskilda föreskrifter gälla, som härutinnan meddelas av vederbörande myndighet.

21 §.

Tjänstedräkt och tjänstetecken m. m.

1 mom. I fråga om polismans skyldighet att bära eller innehava tjänstedräkt eller tjänstetecken samt att innehava övrig för tjänsten erforderlig utrustning skall gälla vad Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t därtill bemyndigar, därutinnan bestämmer.

Närmare föreskrifter angående vad vid tillämpning av bestämmelserna i denna paragraf skall förstås med tjänstedräkt, tjänstetecken och skyddsbeklädnad meddelas av Kungl. Maj:t.

2 mom. Polisman, som är aspirant eller extra tjänsteman, äger *såsom län utan ersättning* erhålla för tjänsten erforderlig beklädnad och utrustning.

I vad mån polismannen vid tjänstledighet med skyldighet att vidkännas C-avdrag å lönen skall avstå jämväl förmånen av fri beklädnad bestämmas av Kungl. Maj:t.

3 mom. a) Ordinarie eller extra ordinarie polisman må enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser *såsom län utan ersättning* erhålla skyddsbeklädnad eller annan av särskild tjänstgöring påkallad beklädnad ävensom övrig för tjänsten erforderlig, till obligatoriska persedlar icke hörande utrustning.

b) Sådan under a) avsedd polisman, som är skyldig att innehava tjänstedräkt, äger vid tillträddandet av första ordinarie eller extra ordinarie tjänst uppbära *ekiperingshjälp* med 750 kronor, om han icke i annan tidigare anställning vid polisväsendet uppburit ekiperingshjälp.

c) För underhåll och förnyelse av obligatoriska persedlar äger under a) avsedd polisman uppbära *ekiperingsbidrag* med 270 kronor för år räknat. För polisman, som enligt särskilt medgivande äger att regelmässigt under tjänstgöringen bära civil dräkt, skall dock ekiperingsbidraget utgå med 135 kronor.

Rätt till ekiperingsbidrag inträder vid ingången av kalendermånaden näst efter den då ett år förflutit från och med den dag, då polismannen blev berättigad till ekiperingshjälp. Bidraget utbetalas under de villkor i övrigt och enligt de närmare bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av vederbörande myndighet.

7 kap. Begravningshjälp m. m.

22 §.

1 mom. Avlider polisman, som tillhör någon av de i 11 § 3 mom. angivna grupperna 2 och 3, skall till hans dödsbo såsom *begravningshjälp* utbetalas ett belopp av 500 kronor. Efterlämnar polismannen anhöriga, vilka äro berättigade till familjepension, som utgår på grund av tjänsten, skall dock,

där polismannens månadslön överstiger familjepensionen för månad, begravningshjälpen förhöjas med ett belopp motsvarande skillnaden. För beräkning av sagda förhöjning skola läggas till grund förhållandena under den månad, då dödsfallet inträffat.

I första stycket avsett belopp skall i förekommande fall minskas med begravningshjälp, vartill dödsboet är berättigat enligt allmän lag eller särskild författning.

2 mom. Avlider polisman under tjänstgöring å annan ort än stationeringsorten, må, i förekommande fall utöver begravningshjälp, ersättning utgå för kostnaderna för *transport av den avlidne* till stationeringsorten eller till annan ort, i sistnämnda fall dock högst med belopp motsvarande kostnaderna för transport till stationeringsorten.

8 kap. Beräkning och utbetalning av kontanta löneförmåner.

23 §.

1 mom. I den mån ej annat följer av vad i 2 och 3 mom. sägs eller av särskilt av Kungl. Maj:t meddelat beslut, skall på nedan angivet sätt *beräkning och utbetalning varje kalendermånad för sig* ske av det belopp, som tillkommer polisman på grund av de i reglementet innefattade eller med stöd av detsamma meddelade bestämmelserna om

lön och löneavdrag,
vikariatsersättning och annan därmed jämförlig ersättning ävensom i 16 § 4 mom. avsedd fyllnadslön samt

kallortstillägg.

Vid *beräkningen* iakttages

a) att tillämpning skall ske av *månadslön*, så framt icke tillämpning av *daglön* påkallas till följd av att lönen avser allenast en del av månaden eller för olika delar av månaden skall beräknas enligt olika löneklasser eller ortsgrupper eller eljest enligt olika grunder eller skall utbetalas från skilda tjänsteställen,

b) att beträffande *C-avdrag* vad under a) här ovan sagts skall äga motsvarande tillämpning,

c) att beträffande sådan *annan förmån än lönen*, som är upptagen med *visst belopp för år räknat*, vad under a) sagts skall äga motsvarande tillämpning, varvid förmånen skall anses belöpa med lika stort belopp å varje kalendermånad och månadsbelopp med lika stor del å varje dag under månaden, samt

d) att, om annan jämningsföreskrift ej gäller, vad av månads- eller dagbelopp överskjuter helt öretal bortfaller.

Utbetalningen av för viss kalendermånad beräknat belopp, till den del detsamma icke skall innehållas enligt särskilda föreskrifter, sker tidigast den tjugufemte dagen och senast den sista helgfria dagen i månaden. Vederbörande myndighet må dock medgiva, att utbetalningen äger rum tidigast den tjuguantra dagen i december månad. Om beloppet tillställes polismannen genom postverket eller genom insättning i bank, skall det av vederbörande myndighet utanordnas i så god tid, att det kan beräknas vara för polismannen tillgängligt senast den sista helgfria dagen i månaden.

Då polismans anställning upphör vid annan tidpunkt än kalendermånadsutgång, skall, oavsett vad i nästföregående stycke sagts, utbetalningen ske i samband med anställningens upphörande.

2 mom. Efter vederbörande myndighets beslut må i 1 mom. avsedd utbetalning grundas på *preliminär beräkning*, vid vilken hänsyn icke toges till

tjänstgöringsförhållandena under den löpande kalendermånaden eller hänsyn allenast tages till tjänstgöringsförhållandena intill viss dag i månaden. Om efter dylik beräkning utbetalat belopp understiger eller överstiger det som skolat utgå vid tillämpning av bestämmelserna i 1 mom. här ovan skall skillnaden vid nästföljande utbetalningstillfälle i förstnämnda fall utbetalas till polismannen och i sistnämnda fall avdragas från det belopp, som då eljest skolat utbetalas. I den mån utbetalat belopp, som grundar sig på preliminär beräkning, överstiger det, som skolat utgå vid tillämpning av bestämmelserna i 1 mom., och skillnadsbeloppet icke kan avdragas i nyss angiven ordning, skall polismannen vara skyldig att återbetala detsamma inom den tid och i den ordning, som vederbörande myndighet bestämmer.

3 mom. Efter vederbörande myndighets beslut må *utbetalning vid tidigare tidpunkt* än i 1 mom. sägs kunna ske undantagsvis, då särskilt ömmande omständigheter föreligga och tillfällig hjälp för mötande av oförutsedda och hastigt påkommande utgifter är av behovet synnerligen påkallad.

Utbetalning må avse högst det belopp, som kunnat utgå, om tjänstemannens anställning upphört vid utbetalningstillfället.

4 mom. I fråga om tidpunkt och sätt för utbetalning av annan i reglementet avsedd avlöningsförmån än som angives i 1 mom. äger den utbetalande myndigheten, i den mån ej Kungl. Maj:t härom förordnat, besluta efter vad som synes myndigheten lämpligast.

9 kap. Polismanns skyldighet att underkasta sig ändring i avlöningsbestämmelserna m. m.

24 §.

1 mom. Polisman är pliktig att underkasta sig minskning i, upphörande av eller eljest ändrade bestämmelser rörande de *förmåner och ersättningar m. m., om vilka förmåles i nedan angivna delar av reglementet:*

6 och 7 §§ angående placering och uppflyttning i löneklass och lönerum,
12 § 1, punkt 3 angående tjänstledighet för militärtjänstgöring, då krigsavlöningsreglementet icke är å polismannen tillämpligt,

12 § 1, punkt 6 och i anslutning därtill meddelade särskilda bestämmelser angående tjänstledighet för sjukdom m. m., i den mån ändrade bestämmelser påkallas av genomförandet av allmän sjukförsäkring,

13 och 14 §§, såvitt angår tid då krigsavlöningsreglementet är å polismannen tillämpligt,

15 § 5 mom. angående ersättning vid bestridande av polismanstjänst i visst fall,

16 § angående gottgörelse för övertidstjänstgöring m. m.,

17—19 §§ angående särskilda ersättningar och lönetillägg, utom såvitt angår de i 18 § 1 och 2 mom. meddelade bestämmelserna angående kallortstillägg,

20 § angående tjänstebostad m. m., samt

21 § angående tjänstedräkt m. m.

2 mom. Polisman är vidare skyldig underkasta sig minskning i eller upphörande av *extra inkomster*, vilka kunna medfölja tjänsten eller utgå för bestyr i sammanhang därmed.

25 §.

Den som icke åtnöjes med kommunal myndighets beslut i fråga om tillämpningen av bestämmelserna i denna avdelning, utom i vad de avse tjänsters placering i lönegrad och fastställande av hyresavdrag för tjänste-

bostad, äger anföra besvär över beslutet hos vederbörande länsstyrelse (överståthållarämbetet). Besvären skola hava inkommit till länsstyrelsen (överståthållarämbetet) inom tre veckor från den dag, då klaganden erhöll del av beslutet.

3 avd. Bestämmande av avlöningsförmåner för innehavare av arvodesbefattning.

26 §.

För innehavare av i 1 § 2 mom. e) avsedd arvodesbefattning fastställas avlöningsförmånerna av vederbörande myndighet, i den mån ej Kungl. Maj:t härutinnan meddelar beslut. Vid bestämmande av avlöningsförmåner för här avsedda polismän skall föreskrift meddelas angående semester och semesterersättning.

Är polisman, som i första stycket avses, berättigad att av allmänna medel uppbära tjänstepension eller årligt understöd eller lön för beställning å reservstat vid försvaret, skall hänsyn härtill tagas vid avlöningens bestämmande, i den mån icke pensionsförmånen utgöres av reservpension eller däremot svarande engångsbelopp.

Detta reglemente träder i kraft den 1 juli 1954. Beträffande polisdistrikt eller organisationsenhet inom polisdistrikt, som är föremål för stridsåtgärd från polispersonalens sida, må kommunal myndighet i vederbörlig ordning dock besluta om uppskov med reglementets tillämpning på den vid reglementets ikraftträdande inom distriktet eller organisationsenheten anställda polispersonalen tills vidare, intill dess stridsåtgärderna hävts eller på annat sätt bringats att upphöra. I avbidan härpå skall för ifrågavarande polispersonal de kommunala bestämmelser, som tillämpades den 1 februari 1954, äga fortsatt tillämpning. Beslut om uppskov med polislönereglementets tillämpning skall underställas länsstyrelsens (överståthållarämbetets) prövning.

Vid reglementets tillämpning skola iakttagas de övergångsbestämmelser, som Kungl. Maj:t i särskild ordning meddelar.

Placeringstabell.

Löneklassplacering i tjänst med lönegradsbeteckning Ca, Ce eller Cg med hänsyn till lägre tjänst med någon av dessa lönegradsbeteckningar eller någon av lönegradsbeteckningarna Ma, Me eller Mg.

I tabellen angives i varje sifferkombination lönegradsnummer före samt löneklass- och lönerumsnummer efter kolon.

K o l u m n						
a	b	c	d ₁	d ₂	d ₃	d ₄
10:10	9:10	8:10	7:10 ₁	6:9 ₂	5:8 ₃	4:7 ₄
11:11	10:11	9:11	8:11 ₁	7:10 ₂	6:9 ₃	5:8 ₄
12:12	11:12	10:12	9:12 ₁	8:11 ₂	7:10 ₃	6:9 ₄
13:13	12:13	11:13	10:13 ₁	9:12 ₂	8:11 ₃	7:10 ₄
14:14	13:14	12:14	11:14 ₁	10:13 ₂	9:12 ₃	8:11 ₄
15:15	14:15	13:15	12:15 ₁	11:14 ₂	10:13 ₃	9:12 ₄
16:16	15:16	14:16	13:16 ₁	12:15 ₂	11:14 ₃	10:13 ₄
17:17	16:17	15:17	14:17 ₁	13:16 ₂	12:15 ₃	11:14 ₄
18:18	17:18	16:18	15:18 ₁	14:17 ₂	13:16 ₃	12:15 ₄
19:19	18:19	17:19	16:19 ₁	15:18 ₂	14:17 ₃	13:16 ₄
20:20	19:20	18:20	17:20 ₁	16:19 ₂	15:18 ₃	14:17 ₄
21:21	20:21	19:21	18:21 ₁	17:20 ₂	16:19 ₃	15:18 ₄
22:22	21:22	20:22	19:22 ₁	18:21 ₂	17:20 ₃	16:19 ₄
23:23	22:23	21:23	20:23 ₁	19:22 ₂	18:21 ₃	17:20 ₄
24:24	23:24	22:24	21:24 ₁	20:23 ₂	19:22 ₃	18:21 ₄
25:25	24:25	23:25	22:25 ₁	21:24 ₂	20:23 ₃	19:22 ₄
26:26	25:26	24:26	23:26 ₁	22:25 ₂	21:24 ₃	20:23 ₄
27:27	26:27	25:27	24:27 ₁	23:26 ₂	22:25 ₃	21:24 ₄
28:28	27:28	26:28	25:28 ₁	24:27 ₂	23:26 ₃	22:25 ₄
29:29	28:29	27:29	26:29 ₁	25:28 ₂	24:27 ₃	23:26 ₄
30:30	29:30	28:30	27:30 ₁	26:29 ₂	25:28 ₃	24:27 ₄
31:31	30:31	29:31	28:31 ₁	27:30 ₂	26:29 ₃	25:28 ₄
—	31:32	30:32	29:32 ₁	28:31 ₂	27:30 ₃	26:29 ₄
—	—	31:33	30:33 ₁	29:32 ₂	28:31 ₃	27:30 ₄
—	—	—	31:34 ₁	30:33 ₂	29:32 ₃	28:31 ₄
—	—	—	—	31:34 ₂	30:33 ₃	29:32 ₄
—	—	—	—	—	31:34 ₃	30:33 ₄
—	—	—	—	—	—	31:34 ₄

Anvisningar till placeringstabellen.

1. *Löneklassplacering med utgångspunkt från en omedelbart före tjänstetillträdet innehavd tjänst.* För bestämmande av löneklassplaceringen uppsöks i placeringstabellen kombinationen av lönegradsnumret för den tidigare tjänsten och numret å den löneklass (löneklass och lönerum), vari polismannen senast var placerad. Därefter undersökes, om den *närmast undre raden* (i samma kolumn eller längre åt vänster) upptager den nya tjänstens lönegradsnummer. Allteftersom så är fallet eller icke skall följande gälla:

a) Om kombination upptagande den nya tjänstens lönegradsnummer återfinnes å den närmast undre raden (i samma kolumn eller längre åt vänster), placeras polismannen i den löneklass (lönerum), som denna kombination upptager. Var polismannen i den tidigare tjänsten placerad i högsta löneklassens fjärde lönerum, uppflyttas han i löneklass (lönerum) enligt bestämmelserna i 6 §. I annat fall uppflyttas han första gången i löneklass (lönerum) vid den samtidigt med eller efter tjänstetillträdet infallande tidpunkt, då han vid fortsatt innehav av den tidigare tjänsten skulle hava vunnit uppflyttning; kan ytterligare uppflyttning i löneklass (lönerum) komma i fråga, skola bestämmelserna i 6 § äga motsvarande tillämpning.

b) Om kombination upptagande den nya tjänstens lönegradsnummer ej återfinnes å den närmast undre raden (i samma kolumn eller längre åt vänster), skola bestämmelserna i 6 § tillämpas.

2. *Löneklassplacering med utgångspunkt från en tjänst, som icke innehafts omedelbart före den nya tjänstens tillträddande.* Polismannen erhåller den löneklassplacering och löneklassuppflyttning, som skulle hava tillkommit honom enligt punkt 1, om han bibehållit den tidigare tjänsten intill den nya tjänstens tillträddande med rätt att för uppflyttning i löneklass (lönerum) tillgodoräkna den mellanliggande tiden, i den mån han därunder innehaft i reglementet avsedd lönegradsplacerad tjänst, som är lika hög som eller högre än den tidigare tjänsten, dock ej dagar, vilka enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser icke må tillgodoräknas för löneklassuppflyttning.